INTERNATIONAL BACCALAUREATE
BACCALAURÉAT INTERNATIONAL
BACHILLERATO INTERNACIONAL

SINHALESE A1 – STANDARD LEVEL – PAPER 1
CINGALAIS A1 – NIVEAU MOYEN – ÉPREUVE 1
CINGALÉS A1 – NIVEL MEDIO – PRUEBA 1

Thursday 17 May 2001 (afternoon)
Jeudi 17 mai 2001 (après-midi)
Jueves 17 de mayo de 2001 (tarde)

1 hour 30 minutes / 1 heure 30 minutes / 1 hora 30 minutos

INSTRUCTIONS TO CANDIDATES

- Do not open this examination paper until instructed to do so.
- Write a commentary on one passage only. It is not compulsory for you to respond directly to the guiding questions provided. However, you may use them if you wish.

INSTRUCTIONS DESTINÉES AUX CANDIDATS

- Ne pas ouvrir cette épreuve avant d'y être autorisé.
- Rédiger un commentaire sur un seul des passages. Le commentaire ne doit pas nécessairement répondre aux questions d'orientation fournies. Vous pouvez toutefois les utiliser si vous le désirez.

INSTRUCCIONES PARA LOS ALUMNOS

- No abra esta prueba hasta que se lo autoricen.
- Escriba un comentario sobre un solo fragmento. No es obligatorio responder directamente a las preguntas que se ofrecen a modo de guía. Sin embargo, puede usarlas si lo desea.

පහත දැක්වෙන ඡේද අතුරින් <u>එකක්</u> සඳහා විවරණයක් සපයන්න.

1. (අ)

බිළිඳු හපන්කම්

මිදුලෙ වැලි තනා අව්—වේ ඇහේ දූලි   ගා ලා
බොළඳ කැකුළු මල් දත්—පෙන්න පෙන්නා   සිනා සී
දහ පහ මිස අම්මා—ගේ තුරුල්ලේ ම   ඉන්නා
හොඳ නරක කුමක් වත්—දන්නෙ නෑ ! මේ   පොඩිත්තා

හොඳ හැටි නහවා අම්—මා ඉණේ බැන්ද   ඊයේ
කිරි පබළු වැලේ දත්—එක් පොටක් වත් ඉණේ   නෑ
තනියම ඉඳ වෙන් වී—කොයි වෙලෙත් මේ   හදන්නේ
දුව පැන ඇවිදින්නයි—පෙන්නපෙන්නා   හපන්කම්

මැටි ඉරටුවලින් වැල්—ලේ තනා   මාළිගාවල්
බොරුවට සැර වූවොත්—අක්කලා හේම   හයියෙන්
දුවන වහින මල් වැස්—සක් වගේ හේ අඬා   ගොස්
මවට ගතු කියයි මේ—ඇලගේ පුංචි   මල්ලී

නො පෙනි නො පෙනි කාටත්—හැංගිහැංගි හොරා   ගොස්
පුටුවට නැඟ මේසේ—පොත් අදියි ඒම   නැත්නම්
එහි තිබෙන නොයෙක් පත්—පොත් ද ගල්කූරු   පැන්සල්
මිදුල ළඟ ම වත්තේ—පිච්ච මල් ගාලෙ   හංගයි

කො පමණ අතු ගැවත්—රූ දවල් තිස්සෙ   එක් වී
පිරිමහ ගැනුමක් බෑ !—ඉන් වැඩක් නෑ !   කොහෝමත්
ඉරඉර කඩදසි—ආදි දේ තන්හි   තන්හි
නිතර හැඩි කරයි ගේ—කෝටු ගල් මුල් ගෙනත්   ලා

උස තැනක තබයි නැත්—නම් යමක් ඉල්ල   ඉල්ලා
අඬන එක තොරක් නෑ—දෙන්නෙ නැත් නම් විසුම්   නෑ
නැඟිට දණ ගගා ගොස්—ගේ පුරා සෑම   තන්හී
පොළොවෙ බිම ගසයි ගල්—ලෑලි ගල්කූරු   පැන්සල්

ගෙමිදුල හඳ පානේ—අක්කලත් එක්ක   එක් වී
අහසට නෙත වී ද—පුංචි අත් උස්ස   උස්සා
ලලිත ලලිත රන් වන්—තාරකා පෙන්න   පෙන්නා
මොනවද ඔය ඉල්ලන්—නේ ? හඳේ ඉන්න   හාවා

<u>සිංහල – 8</u>, අධ්‍යාපන ප්‍රකාශන දෙපාර්තමේන්තුව,
කොළඹ 1979.

මෙම පද්‍ය පන්තියෙහි දරුවා පිළිබඳ සිත්තම ඉදිරිපත් කර ඇති ආකාරය පරීක්ෂා කරන්න.

එය දරුවා කෙරෙහි පාඨකයාගේ ආකල්පය සම්බන්ධයෙන් කෙසේ බලපායි ද ?

මේ සඳහා කවියා භාවිත කරන ප්‍රධාන රචනෝපක්‍රම කවරේ ද? සමස්ත වශයෙන් කාව්‍යය හරි හැටි වටහා ගැනීමට එය කෙසේ උපකාරී වේ ද?

මේ කවි පෙළ ඔබගේ සිත් ගනී ද? ඔබේ පිළිතුරට හේතු දක්වන්න.

1. (ආ)

බෙල්ලා ගේ පටන් රාජාලියා දක්වා ද, බැටළුවා ගේ පටන් ව්‍යාඝ්‍රයා දක්වා ද ඇති සියලු ම සත්තු මිනිසුන් සිත් තුළ දක්නා ලැබෙත්. ඇතැම් විට එක මිනිසකු තුළ මේ සත්තු කීප දෙනෙක් සිටිත්. හැම මිනිසකු තුළ ම මින් කවර සතෙක් හෝ ඇත්තේ ම ය ; ජන්තු තුළ ද සිටියේ ය. ඌ අමුතු ම සතෙකි .

වෘක ධේනුවක පැටවුන් කීප දෙනකු වැදූ කල උන් අතුරෙන් එකෙක් සුනඛ පොතකයෙකැයි ද මව විසින් ම ඌ මරා දමනු ලබතියි ද නැතහොත් ඌ ලොකු වූ විට සෙස්සන් කා දමතියි ද ඇස්තූරියාවේ ගැමියෝ කියති. වෘක ධේනුව ගේ මේ සුනඛ පොතකයාට මුහුණක් දුන හොත් අපට දක්නට ලැබෙන්නේ ජන්තුවෙකි.

ඔහු උපන්නේ හිර ගෙයක ය. වැඩුණු පසු ඔහුට ප්‍රත්‍යක්ෂ වූ කාරණයක් නම් සමාජය බෙහෙවින් ම දූරු කරනු කැමති මිනිසුන් දෙ කොටසක් සිටින බව ය. ඒ නම්, එයට පහර ගැසීමෙහිත් එය ආරක්ෂා කිරීමෙහිත් නිරත වූ දෙ පක්ෂයයි. මේ පන්ති දෙකෙන් එකක් තෝරාගනු කැමැති වූ ජන්තු පොලිසියට බැඳුණේ ය. වයස හතළිහේ දී නිලයෙන් උසස් වූ හෙතෙම දැන් ඉන්ස්පැක්ටර පදවිය දරයි.

ජන්තු ගේ හැඩ නිල හා ගති පැවතුම් හා මෙහි දී මදක් සොයා බැලීම උචිත ය. ඔහු ගේ මුහුණ, විශාල පුඩු දෙකෙකින් යුත් මුක්කම් නාසිකාවෙකින් ද දෙ කපොලයෙන් පටන් ගෙන දෙ පසින් විහිදී උඩුකුරු වූ පත උඩු රැවුලෙකින් ද සමන්විත ය. මේ '' කැලෑ '' දෙකත් '' කුහර '' දෙකත් පළමු වරට දුටුවකු මහත් චකිතයට පත් වනු නිසැක ය.

ජන්තු සිනා සෙන්නේ කලාතුරෙකිනි. ඒ ද මරු සිනාවෙකි ; ඔහු ගේ තුනී දෙ තොල සිනාවෙන් විවර ව ගිය කල දසන් පෙනෙනු පමණක් නො ව විදුරු මස් ද මතු වී වන සතකු ගේ හොස්ස දෙපැත්තෙක දක්නට ලැබෙන රැදූ, වට, සුළියක් ද නාසය දෙපසින් නැහෙන හෙයිනි. සන්සුන් ව සිටින විට ඔහු ගේ මුහුණ භීෂණ සුනඛයකු ගේ මෙනි ; සිනාසෙන විට ඝෝර බිරම් ව්‍යාඝ්‍රයකු ගේ මෙනි. ඔහු හිස කුඩා ය ; හකු මහත් ය. හිසකේ, නළල වසා ඇසි බැම දක්වා වැටිණි. ඔහු දෙ බැම හරි මැද හැම ද රැඳුණු රැවුමෙකි ; දෙ නෙතෙහි හොර බැල්මෙකි ; අණ ගුණ නැති කට, නොකට කොට පියැවුණු දෙ තොලෙකි. මේ ජන්තු ගේ සහජ ස්වභාවයි.

නිල බලයට හිස නැමීම, අවුල හෙළා-දැකීම යන ගුණාංග දෙක සම්පිණ්ඩනය වීමෙන් සෑදුණු මේ මිනිසා පහත් යයි නො කිව හැකි මේ ගතිය පමණ ඉක්මවා පුරුදු කරන්නට යාමෙන් නපුරට ම යොද ගත්තේ ය. මුරකාරයා ගේ පටන් මහ ඇමති තුමා දක්වා ඇති සියලු රාජ්‍ය සේවකයන් කෙරෙහි අන්ධ විශ්වාසය තැබූ හෙතෙම නීත්‍යනුකූල ව වැරදි යයි සැලැකුණු කිසිවක් කළ හැමකකු ම හෙළා දැක්කේ ය ; පිළිකුල් කෙළේ ය ; නොරිස්සූ වේ ය.

සිංහල - 10, අධ්‍යාපන ප්‍රකාශන දෙපාර්තමේන්තුව, කොළඹ 1969.

මෙම ඡේදයෙන් හැඳින්වෙන පුද්ගලයා ගැන ඔබ තුළ කෙබඳු අදහස් ජනිත වේ ද?

ලේඛකයා ස්වකීය අරමුණු ඉටු කර ගැනීමට භාෂාව පරිහරණය කර ගත්තා ආකාරය පිරික්සන්න.

මෙම විස්තරය සිත් කාවදින අයුරින් පැවසීම සඳහා යොදා ඇති වෙනත් කාව්‍යොපක්‍රම ගැන ඔබේ අදහස් දක්වන්න.

මෙම පුද්ගලයා පිළිබඳව ලේඛකයාගේ ආකල්පය කුමක්ද? එය ප්‍රකාශ වනුයේ කෙසේ ද?